

НОРМАТИВНО – ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПОРЯДКУ НАДАННЯ ПОСЛУГ ЗВ'ЯЗКУ ТА ЇХ ОБЛІКУ

Богонос О.І.
ст. гр. ОСПзмл-21

В наш час кількість і якість зв'язку відіграє один із провідних факторів успішної діяльності підприємств, установ та організацій. Тому організація діяльності підприємств, які надають послуги зв'язку є надзвичайно важливою в умовах сучасного етапу розвитку суспільного виробництва.

Особливості організації системи обліку і контролю на підприємствах послуг зв'язку залежить від форми власності на них і знаходяться у компетенції власника. Нормативно-правове забезпечення формування обліково-аналітичної інформації для потреб фінансового управління та контролю - це сукупність нормативно-правових актів які забезпечують повноцінне функціонування та динамічний розвиток бухгалтерського обліку, фінансової звітності і фінансового управління на підприємстві.

У Законі України “Про телекомунікації” термін послуга зв'язку вживається в такому значенні: послуга зв'язку – продукт (результат) діяльності оператора та/або провайдера зв'язку, спрямований на задоволення потреб споживачів галузі зв'язку.

Особливості організації діяльності підприємств галузі зв'язку полягають в тому, що їх діяльність носить не речовинний характер їх продукції (послуг), як кінцевого результату діяльності. Споживча вартість кінцевого результату діяльності відображена в корисному ефекті, який споживач одержує при отриманні інформації.

В Україні, провадження державної політики, забезпечення державного управління та законодавче регулювання у сфері телекомунікацій здійснюється Верховною Радою України, відповідно до Конституції. Правове регулювання послуг зв'язку здійснюється Кабінетом Міністрів України, центральними органами виконавчої влади в галузі зв'язку та іншими органами виконавчої влади відповідно до закону.

Організація бухгалтерського обліку та контролю в забезпеченні ефективного надання послуг зв'язку забезпечує в повному обсязі інформацію, яка необхідна для прийняття обґрунтованих і своєчасних управлінських рішень.

Організація бухгалтерського обліку на підприємстві регулюється законом України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" від 16.07.1999 р. № 996 - XIV.

Облік процесу надання послуг комерційними підприємствами зводиться до обліку доходів та витрат. Правила відображення в обліку інформації про доходи та витрати визначаються П(С)БО 15 «Дохід» та П(С)БО 16 «Витрати», а також деякими положеннями НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»

Доходи підприємств зв'язку поділяються на наступні:

Для поштового зв'язку доходи враховуються за наступними видами: продані знаки поштової оплати; письмову кореспонденцію; пересилку і доставку грошових переказів; пенсії; пересилку посилок; бандеролей; пересилку і доставку періодичних видань; збір за зберігання посилок, переказів; плата населення за користування абонентними ящиками.

Для міжміського телефонного і телеграфного зв'язку та інтернет провайдерів можна виділити: доходи за разові послуги (міжміські телефонні розмови, надання трафіку); доходи за оренду каналів або засобів зв'язку.

За міським телефонним зв'язком виділяються доходи від абонентної плати за установку і перестановку телефонних апаратів, збір з телефонів - автоматів тощо.

Для обліку доходів від реалізації послуг використовують рахунок:

703 «Дохід від реалізації робіт і послуг» з розробкою робочого плану рахунків в залежності від видів отриманих доходів.

При обліку фінансових доходів використовується рахунок 73 «Інші фінансові доходи». Він має наступні субрахунки:

731 «Дивіденди одержані»

732 «Відсотки одержані»

733 «Інші доходи від фінансових операцій».

Сума визнаного у звітному періоді доходу буде залежати від кількості наданих послуг (хвилин, годин, днів) та від тарифів на ці послуги.

Собівартість послуг зв'язку формується з наступних витрат: прямі матеріальні витрати; прямі витрати на оплату праці та соціальні заходи; амортизація виробничих необоротних активів, пов'язаних із наданням послуг; загальновиробничі витрати, які відносяться на собівартість реалізованих послуг відповідно до П(С)БО; вартість

купованих послуг, прямо пов'язаних з наданням послуг; інші прямі витрати, зокрема витрати із закупівлі електроенергії.

Облік витрат на ПАТ «Укртелеком» ведеться з використанням рахунків 8 та 9 класу. На рахунках 8 класу формується інформація про прямі витрати на формування собівартості послуг, а на рахунках 9 класу відбувається узагальнення інформації про собівартість послуг (рахунок 903 «Собівартість реалізованих послуг»), про непрямі витрати, а саме – 91 рахунок «Загальновиробничі витрати», 92 «Адміністративні витрати».

Існуюча система формування та регулювання тарифів ґрунтується на даних про витрати, що були здійснені при наданні послуг зв'язку. Тому облік витрат, їх чітке та правильне визначення, склад і віднесення до різних складових послуг зв'язку має велике значення для операторів зв'язку. Підприємства галузі повинні оцінити власні витрати на надання послуг, а такий підхід потребує достатньої інформаційної бази по первинному обліку витрат, ретельного ведення обліку витрат і успішного застосування нових механізмів, спрямованих на їх удосконалення, оскільки від цього залежать основні показники діяльності виробництва.

Література:

1. Бурденюк Т. Г. Стратегічний аналіз факторів зовнішнього середовища / Т. Г. Бурденюк // Зб. наук. праць за ред. д. с-г. н., проф., академіка АН ВШ України, заслуженого діяча науки і техніки України, ректора університету М. І. Бахмата. – Кам'янець-Подільський, 2009. – С. 406–411.

2. Лучко, М. Р. Питання консолідованої фінансової звітності в контексті реформування бухгалтерського обліку в Україні // Фінанси, 2006. – Випуск 8. – С. 75-83

3. Яцишин, С. Досвід країн ЄС у формуванні облікової політики підприємств з врахуванням вимог європейського законодавства // Ефективна економіка: Електронне наукове фахове видання. – 2015. – №6. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4137>